

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 337
Juliol/Agost

2018

La Mitja Desvern, tot un èxit. Foto de Teresa Reverter.

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern
Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 12 de setembre

A les 20 h es tanca el termini per al lliurament de fotografies per al Concurs Fotogràfic de la SEAS 2018.

— 15 de setembre

Sopar de motxilla al Pati del Roure amb l'elecció de la millor fotografia del Concurs Fotogràfic per part dels assistents i el posterior lliurament de premis del Concurs. Serà a les 21 h

— 30 de setembre

Excursió a Núria i vall de Ribes amb sortida del Parador a les 6 h

— 7 d'octubre

Excursió matinal a la cova de l'Arcada de Montserrat amb sortida del Parador a les 7.30 h

— 19 d'octubre

Conferència «L'excursionisme: descobriment dels Pirineus entre la renaixença i el Modernisme», per Teresa M. Sala a les 20 h a la Sala Piquet de l'Ateneu

— 21 d'octubre

Excursió a la serra de Curull (Osona), amb sortida del Parador a les 7 h

— 4 de novembre

Excursió matinal a la cova del Toll (Moianès), amb sortida del Parador a les 7 h

— 9 de novembre

Conferència «Raquetes amb olor de neu», per Sílvia Leal a les 20 h a la Sala Piquet de l'Ateneu

— 11 de novembre

Excursió a la Quar (Berguedà), amb sortida del Parador a les 7 h

— 25 de novembre

Excursió matinal a Collsabadell i Sant Andreu del Far (Corredor), amb sortida del Parador a les 7 h

— 1 i 2 de desembre

Col·locació del Pessebre de la SEAS

— 14 de desembre

Conferència «Himalaiski: el principi d'una aventura», per Guillem Casanova a les 20 h a la Sala Piquet de l'Ateneu

— 16 de desembre

Excursió pendent de decidir amb sortida del Parador a les 8 h

COL·LABORACIONS

Ajuntament de
Sant Just Desvern

FLORETO
Creu 66. Tel 933723103

CISTELLERIA BALLART
Bonavista 82. Tel 933711364

IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES

UN CAP DE SETMANA AMB LA SEAS

Alba Milà Garcia

No era la meva primera sortida amb la SEAS (he anat a excursions matinals, llargues i a dos sopars de Lluna Plena, perquè els meus pares hi van molt sovint), però sí que era la primera vegada que passava un cap de setmana sencer amb ells. Sempre que vaig amb aquest grup crido una mica l'atenció, ja que tinc la meitat d'edat que la majoria de membres (ara ja trenta anys), però sempre m'ho passo molt bé. Així que quan el meus pares em van parlar de l'excursió de cap de setmana al Rosselló del 16 i 17 d'abril, de seguida em vaig engrescar a anar-hi.

La sortida al matí sempre em fa molta gràcia, perquè, tot i que Sant Just encara està dormint, al Parador s'hi comença a aplegar una munió de gent que està molt

engrescada. Després de buscar i trobar un raconet del maleter on deixar les coses, els meus pares i jo vam esperar diligentment que ens cridessin per ordre de llista per pujar a l'autocar. Vam sortir de Sant Just puntualment, i al cap de poc ja n'hi havia molts que ens havíem adormit. Després de fer una pausa per esmorzar, ens vam tornar a posar en marxa cap als Orgues d'Illa.

Una vegada vam creuar la frontera, ja vam veure que el mal temps no era cosa de les terres catalanes, sinó que els núvols de pluja també havien tapat el cel francès, i quan vam arribar als Orgues plovia amb ganes. Tot i que ens vam esperar una estona per veure si parava de ploure, de seguida ens vam adonar que no en trauríem res, i el Paco i el Lluís ens van animar a desafiar la pluja. Així que equipats amb capelines (la versió més muntanyenca) o amb paraigües (els que no anàvem tan preparats), vam començar el recorregut. Els orgues són impressionants, però delicats, i amb la pluja que queia s'accentuava encara més la seva

*Els Orgues de l'Illa.
Totes les fotos són
de la Conxita Cañas*

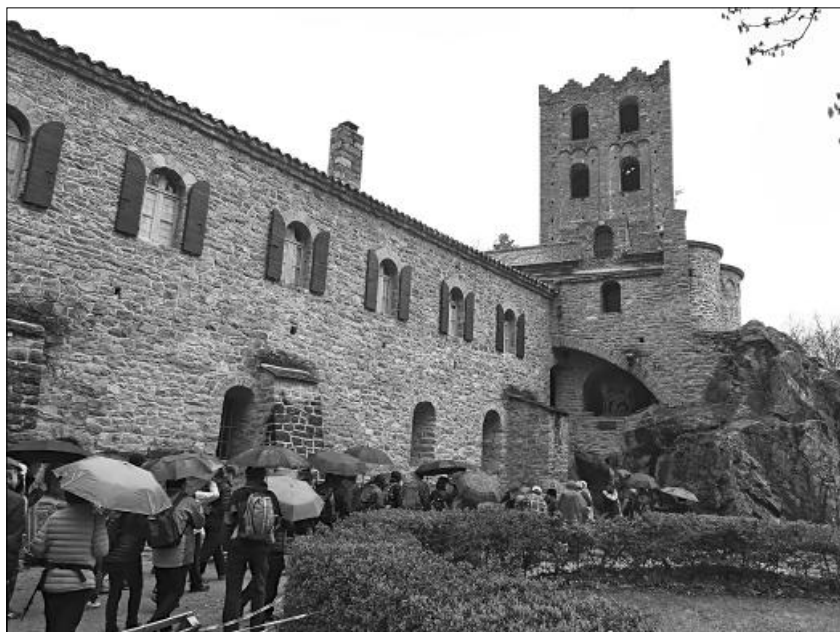
aparent fragilitat. El Lluís ens va explicar com es van formar i com, amb el temps, es van desfent cada vegada que “una senyoreta perd el barret” (les capes dures superiors que protegeixen les columnes de roca arenosa que hi ha a sota).

En tornar cap a l'autocar, va començar la que va ser la tònica general del dissabte cada vegada que ens havíem de desplaçar: deixar tot el que estava ben xop al maleter per no empantanegar l'autocar. Des dels Orgues vam sortir cap a Sant Martí del Canigó, on havíem de dinar abans de fer la visita guiada. L'ascens al monestir és relativament curt, però amb molt pendent, així que tothom el va emprendre al seu ritme. Això va permetre que ens organitzéssim per dinar en dos torns, ja que no hi cabíem tots a les tres taules de pícnic que hi havia. La parada per dinar és un dels moments que més m'agrada de les excursions amb la SEAS, ja que és llavors que tothom fa el desplegament de béns i es comença a compartir: que si un porta una bota de vi, que si l'altre duu xocolata, que si el de més

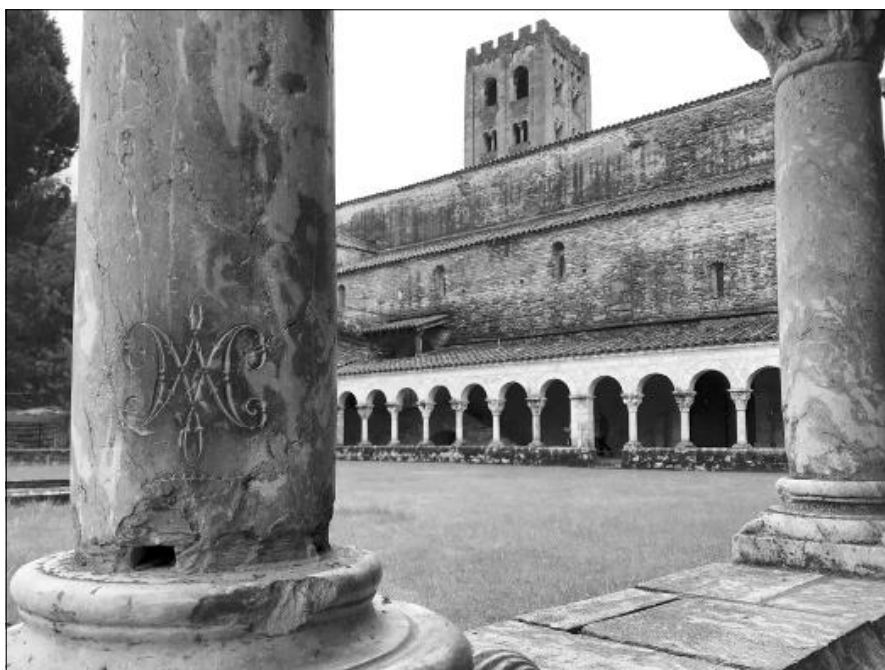
enllà porta ametlles i taronges de collita pròpia... Fins i tot hi havia cafè!

Havent dinat, ens vam acostar al monestir i ens vam trobar amb la nostra guia, una de les sis persones que viuen al monestir actualment. Era una monja francesa que es notava que feia temps que no parlava castellà, però ens va fer una explicació molt entenedora de la història i les particularitats del monestir. Com que érem un grup molt gran i allà normalment estan molt tranquils, ens intentava tenir tots a la vista, i s'alertava quan algú es despenjava per anar a fer una foto. Una vegada acabada la visita, vam baixar cap a buscar l'autocar i vam marxar cap a Sant Miquel de Cuixà.

A diferència de Sant Martí del Canigó, que queda més aïllat, Sant Miquel de Cuixà és més accessible, i això es notava només entrar a la recepció. Després de visitar la cripta del segle XI, el grup es va desfer una mica i tothom va començar a fer la visita pel seu compte. Al cap d'una estona, però, ens vam inten-

Sant Martí del Canigó.

Sant Miquel de Cuixà.

tar tornar a ajuntar en una cantonada del claustre per compartir un moment literari. Des de l'organització havien demanat a la Romi que busqués alguna peça que encaixés amb el viatge, i ella va triar l'epíleg de Canigó, de Jacint Verdaguer, ja que conté un fragment que escenifica un diàleg entre els campanars dels dos monestirs que tot just havíem visitat. I com que per fer un diàleg es necessiten dues persones i jo havia estat alumna de la Romi a l'institut (en què, com a professora de llengua catalana, justament m'havia fet recitar aquest poema a classe en veu alta), se'm va demanar que participés en la lectura. Tot i que em feia una mica de vergonya, tothom em va animar molt a fer-ho, i al final va ser una experiència molt maca. Hi havia molt de silenci i ens trobàvem al lloc idoni per llegir el poema, així que crec que ens va arribar molt a tots, més encara tenint en compte com acaba i el moment polític que estem vivint ara mateix. Sempre recordaré la meva primera estrofa:

*—Campanes ja no tinc —li responia
lo ferreny campanar de Sant Martí.
Oh!, qui pogués tornar-me-les un dia!
Per tocar a morts pels monjos les voldria,
per tocar a morts pels monjos i per mi.*

Tanmateix, poc després d'acabar el recital, ens van venir a dir que la meitat del grup no havia vingut perquè no sabien que el poema es llegiria en aquell moment, així que vam acordar buscar un altre moment el diumenge per repetir l'experiència.

Després de llegir el poema, vam enfilem cap a l'autocar, ara sí, per anar cap a l'hotel. Com que encara era d'hora, vam tenir temps per dutxar-nos i descansar una mica abans del sopar, que els organitzadors van aconseguir que fos a una hora més catalana que francesa (dos quarts de nou!). La veritat és que tant les habitacions com el servei i el menjar van ser molt correctes, així que tothom va quedar molt content amb l'elecció d'allotjament. Això es va notar sobretot a l'esmorzar de

Cap de Leucata. l'Alba i la Romi recitant "Els dos Campanars" de Verdaguer.

tipus bufet del dia següent, en què cada vegada que portaven croissants, no duraven ni 2 minuts a la cistella.

Havent esmorzat, vam abandonar l'hotel i ens vam dirigir cap a Leucata. Si el dia anterior havíem tingut pluja i fred, el diumenge va fer un temps esplèndid, perfecte per fer una ruta que en bona part vorejava el mar. Vam començar per una pista que envoltava diverses vinyes, fins arribar finalment al mar. Des d'allà vam vorejar la cinglera que forma part del cap de Leucata fins arribar al far, el lloc idoni per fer

una segona lectura del poema. Tot i que no ens trobàvem en una localització tan especial com la del dia anterior, aquesta vegada la Romi i jo teníem tot el grup pendent de nosaltres, i vam tornar a llegir l'epíleg de Canigó amb molta emoció.

Una vegada recuperats de la lectura, vam baixar fins al nivell del mar a través de terreny urbà i ens vam separar en dos grups: els que vam voler anar per la platja directament i els que van preferir seguir pel caminet que anava paral·lel a l'aigua. Vam ser bastant pocs els que ens

Cap de Leucata. Muscleres amb el Canigó al fons.

vam atrevir a treure'ns les botes i posar els peus a l'aigua (que estava molt freda, és clar), però van ser dos quilòmetres molt agradables. Gràcies al coneixement d'una companya de caminada (com sempre, a les excursions de la SEAS hi ha gent que sap de tot), vam descobrir que el munt de meduses blaves que hi havia acumulades a la platja han aparegut a les costes del Mediterrani aquest any. S'havien acumulat al llarg de tot el recorregut per la platja, i les que ja estaven mortes i s'havien començat a assecar feien una olor una mica forta.

Al final de la platja ens vam retrobar amb l'altre grup i vam arribar al Grau de Leucata, el moment que alguns esperaven amb candeletes, ja que allà hi havia un munt de bars on oferien musclos i ostres crus. Així que tothom que es delia per tastar aquesta especialitat es va repartir entre tots els establiments que n'oferien.

Com que n'hi havia uns quants que no acabàvem de veure clar aquest menú, vam buscar un indret tranquil a prop de l'aigua on menjar un dinar alternatiu.

Entre una cosa i una altra va arribar l'hora de marxar, i en el moment de retrobada a l'autocar van començar les comparacions entre la mida i el nombre d'ostres i musclos que havia menjat cadascú. Amb la panxa plena i molt satisfets de l'excursió i de com havia anat el dia, va començar el viatge de tornada. Va ser un cap de setmana molt especial, en què vam visitar llocs emblemàtics com els Orgues i els dos monestirs, i també vam fer una excursió per paratges ben bonics amb un temps immillorable. Sabia que les excursions curtes i llargues de la SEAS són sempre una bona experiència a la muntanya, però ara ja sé que les propostes de cap de setmana també són una opció molt bona.

Cap de Leucata.

LA MITJA DESVERN

Grup d'Alta Muntanya de la SEAS

El passat dissabte 21 d'abril, el Grup d'Alta Muntanya de la SEAS, vàrem organitzar la «MITJA DESVERN», una cursa de muntanya per celebrar el Centenari de l'Ateneu (1918-2018). La cursa constava de dues distàncies: la Mitja de 21 km i 800 m de desnivell acumulat i una altra de 8 km i de 250 m de desnivell. La peculiaritat de la nostra Mitja era el fet que constava de tres loops en què els corredors i les corredores sortien del complex Esportiu de la Bonaigua i pujaven i baixaven a diversos cims de l'entorn santjustenc de Collserola, passant cada cop pel complex, on hi havia els avituallaments i tots els amics, familiars i públic de la cursa. Els cims dels que varen poder gaudir els corredors van ser: en primer lloc la Penya del Moro, que també va ser el loop de

la cursa curta de 8 km, el Turó Rodó, la Coscollera i el Puig d'Ossa.

El dia de la cursa, fou la cirereta d'un pastís que hem anat cuinant durant mesos; mesos de feina en els quals, com passa en els grups amb nombroses persones, hi ha qui s'hi deixa més la pell en hores de treball, reunions, escrits, organització, cercar espònsors, etc. i qui no s'hi pot implicar tant, ja sigui per context familiar o bé per horaris. Qui més qui menys, però, tots hem intentat posar el nostre gra de sorra perquè la cursa tirés endavant i fos un èxit, però sí que és veritat que hi ha hagut quatre o cinc persones que han tirat més del carro i han treballat més que els altres. Això sí, els dies previs i el dia de la cursa, tot el grup ens hi vàrem posar al 100% i ens ho vam «currar».

Així va arribar el divendres 20, dia en què els corredors ja podien començar a recollir els dorsals, la cinta de la SEAS, i la bossa del corredor. A les 4 de la tarda vam quedar al local de la SEAS on ja érem uns

*Últimes instruccions
abans de les curses.
Foto de Teresa
Reverter.*

*Tot a punt.
Foto de Bernat Macià*

quants dels organitzadors i molts amics de la SEAS que des d'aquestes quatre ratlles volem AGRAIR-VOS DE TOT COR tota l'ajuda i el suport que ens vàreu donar. Moltes gràcies! Com us deia, a les 4 ja estàvem tots plegats omplint les bosses dels corredors amb tot el material que ens havien donat els espònsors: crema solar, caldo, tríptics, dolços, barretes energètiques i la samarreta, que val a dir que tot-hom ens va felicitar pel seu disseny i el seu teixit. Tots a una omplint bosses i a

mitja tarda ja van començar a arribar els corredors per recollir els dorsals i les bosses. Ens vam organitzar prou bé i mentre uns ens encarregàvem d'aquesta feina, altres anaven amunt i avall a buscar les botifarres, la beguda, el pa, l'embotit, els tomàquets, etc., i també anant a marcar per la muntanya els recorreguts de la cursa amb cintes. Tota la tarda enfeinats fins que vàrem tancar la recollida de dorsals. En acabar, la feina va continuar al complex de la Bonaigua on havíem de muntar

*Inici de la cursa
al pavelló de la
Bonaigua.
Foto de Teresa
Reverter*

tanques, cintes, organitzar l'aparcament per als cotxes i tot sopant entre feina i feina unes pizzes fins que vam arribar a la una de la matinada.

Ja per fi, arribà el dissabte 21 d'abril, dia de la cursa. A les 6 del matí ja estàvem en dansa. Uns a l'Ateneu carregant les bosses dels corredors a la furgoneta i els altres a la Bonaigua muntant la barbacoa per a les botifarres, les taules per als avituallaments, la barra del bar, l'arc de sortida (des d'aquí un agraïment als companys de Runedia per tot el suport i la paciència), l'ajut dels voluntaris del Cau, la feina dels amics de Ràdio Desvern —en especial del Carles—, les cintes entre tanques, tallar la fruita i tota la feina prèvia al començament de la cursa. Fou en aquesta estona en què tota la gent de la SEAS vàreu fer possible l'esdeveniment, perquè sense vosaltres, que vau estar pencant des de primera hora, no ens n'haguéssim sortit. Una vegada més **MOLTES GRÀCIES A TOTES I A TOTS!**

A les 8 del matí ja anaven arribant els primers corredors i la veritat és que tot anava prou rodat, atès que ja ho teníem bas-

tant ben preparat; tot i que el Marc anava estressat intentant organitzar una mica la gent per fer feina. Tothom engrescat i amb ganes d'iniciar la cursa.

Vam fer una mica d'explicació als corredors de com seria la cursa i tot a punt! A les 9.10 h del matí vam fer el compte enrere i vam donar la sortida de la MITJA DESVERN. Als 20 minuts van sortir els de la cursa curta de 8 km, que era més popular i au! a córrer tots plegats!

Durant la cursa, qui us parla, que vaig fer d'speaker, vaig intentar animar els corredors i la veritat és que el públic també es va engrescar cridant de valent ja que era un dia força calorós i de ben segur que els participants ho van agrair. Capítol a part mereix el Carles de Ràdio Desvern, que pobret va haver de suportar-me les hores i hores que vaig estar donant la tabarra amb el micro a les meves mans. Per a l'any vinent no em deixeu amb un micro que puc acabar amb la paciència de tots plegats.

Durant la cursa tots anàvem una mica de cul. El Sergi amunt i avall amb la

Guanyadors de la cursa de 8 km (Fotos de Teresa Reverter)

Categoria femenina: 1era Abril Estrade, 2ona Raquel Faucon i 3era Adriana López.

Categoria masculina: 1er Oriol Puig, 2on Roman Bonet i 3er Jordi Piñol.

moto, el Marc organitzant la gent, el Joan guiant els corredors, l'Edu esperant que algú s'emportés el pernil que regalàvem al corredor que el carregués durant mitja cursa, l'Àlex amb els de Runedia amb el tema dels cronometratges, el Roger portant la logística, el Carlos i el Vicenç a l'avituallament final, el Nèstor a Sant Pere Màrtir amb els xicots del Cau que també ens van ajudar, el Jaume tallant fruita com un desesperat, el Kiku i la Glòria repartint aigües i tots els amics de la SEAS als avituallaments i preparant les botifarres i els entrepans.

El guanyador de la MITJA DESVERN va ser l'Oriol Castro i Giró amb un temps espectacular d'1:43:53 h i en dones la guanyadora va ser l'Elisabet Pascual Granados amb un gran temps de 2:02:36 h. Així mateix, els guanyadors de la cursa curta de 8 km van ser Josep Díaz Carretero amb 00:32:10 h i la joveíssima Abril Estradé Moragas amb un temps de 00:44:16 h. Moltíssimes felicitats a tots quatre! I moltes felicitats, també, a totes i tots els participants que vàreu acabar les curses!

Guanyadors de la cursa de 21 km (Fotos de Bernat Macià)

Categoria femenina: 1era Abril Estradé, 2ona Raquel Faucon i 3era Adriana López.

Un cop finalitzaven la cursa, els corredors es menjaven un entrepà de botifarra i es bevien una cervesa ben freda que s'havien guanyat amb el seu esforç. Després va venir l'entrega de premis, que va ser una mica un desgavell, ja que és l'única feina que no havíem preparat amb prou temps i vam començar a desmuntar tot el sidral fins ben bé les 2 del migdia.

Un apunt, si em permeteu, en relació a la corredora número 82 que va fer la MITJA i va arribar gairebé quan ja ho teníem tot desmuntat, però vam sortir totes i tots a rebre-la a la línia d'arribada animant-la per la perseverança que havia tingut. Val a dir que es va sorprendre bastant de veure'ns a tots allà aplaudint.

Així és més o menys com va anar la MITJA DESVERN. El millor de tot fou l'ambient que va haver-hi així com la felicitació dels corredors i les corredores a l'organització de la cursa, la qual cosa ens encoratja a tornar-hi l'any vinent.

Una vegada més **MOLTES GRÀCIES A TOTES I A TOTS!**
Salut i 3000!

Categoria masculina: 1er Oriol Castro, 2on Santiago Arango i 3er Bucci Estefano.

90 ANYS DE LA TRAVESSA NÚRIA-SETCASES

Joaquim Carbonell Calders

Per tal de commemorar el 90 aniversari de la travessa pirinenca de Núria a Setcases que féu el meu pare Josep Carbonell Llobet, juntament amb d'altres persones de Sant Just Desvern l'estiu de 1928, presento aquest escrit com a homenatge a aquells aventurers santjustencs que amb cap experiència pirinenca i calçant espadenyes de roba amb sola d'espart anaren al Pirineu cenyint bandes a les cames i vestint americana els homes i abric les dones. Els components foren: Quimeta Navinés Cortès i Dolors Navinés Cortès (les germanes de cal Titó del carrer Bonavista), Francesca Saumell (de cal Dominguet, estiuejants a Sant Just Desvern), Teresa Petit Poll, Gaspar Petit Poll i Prudenci Petit Poll (germans de cal Milio sabater del carrer Bonavista), Jaume Sisó (treballador de cal Milio sabater a Barcelona i promès amb Teresa Petit Poll) i el meu pare Josep (conegut per molts com el Pepet de Can Carbonell).

El pare no va ser mai un gran muntanyenc tot i que hi fruïa molt quan hi anava, tot gaudint de les valls i muntanyes, rius i torrents i sobretot veient els grans ramats que abans pigallaven les pastures altpirinenques. Les qüestions laborals li van permetre ben poc la pràctica d'aquest esport ni

de cap, fer de pagès i vaquer requeria una dedicació plena. Ara bé, fou amic de Bartomeu Puig Oliveras, també del poble, i persona molt aficionada a la muntanya que el va influir i animar per dur a terme aquesta caminada i d'altres. En Puig va ser, a partir de 1939, el que va regentar durant alguns anys el negoci de lloguer i reparació d'esquís i altre material de muntanya al santuari de Núria. Tingué, també, una fàbrica d'esquís i botiga al carrer de la Palla de Barcelona que portaren com a marca el seu cognom. Establí la segona botiga al carrer de Banys Nous, també

Santuari de Núria (1928). Drets: Francesca Saumell i Prudenci Petit Poll; Asseguts: Jaume Sisó, Dolors Navinés Cortès, Teresa Petit Poll, Quimeta Navinés Cortès i Josep Carbonell Llobet.

Xalet-refugi d'Ulldeter (1928).

a Barcelona i creà el taller a Sant Just Desvern. Més tard, en col·laborar-hi els seus nebots, la marca passà a dir-se Poll-Puig i la fabricació es dedicava als esquís, els estics d'hoquei i els remes, entre altres articles esportius.

Així doncs, aquell estiu del 1928 el pare engrescà quatre noies i tres nois, tots molt amics, i feren cap a Núria per tal d'iniciar la travessa. Com a testimoni de l'excursió dispo de un petit reportatge fotogràfic de nou instantànies realitzades per Gaspar Petit Poll que donen fe que la caminada s'inicià a Núria i s'allargà, pel cap baix, fins al poble de Setcases passant

pel xalet-refugi d'Ulldeter, inaugurat el 1909.

El pare servà sempre un bon record d'aquelles jornades de joventut ja que ens en parlava sovint de la travessa, tenint present en tot moment aquell paisatge de l'alta vall del riu Ter que ell considerava com a «un somni d'una nit d'estiu».

Passaren trenta anys justos per poder-hi tornar, i l'estiu de 1958, un any abans de la inauguració de l'actual refugi d'Ulldeter, hi tornà en una excursió familiar en la qual, a més d'alguns amics veïns del carrer Bonavista, hi anàrem la meva germana Rosa i jo.

Il·lumino aquest escrit amb tres fotografies, els originals de les quals són ja una mica descolorits i a més es van positivar en una mida molt petita.

Camí de baixada poc abans d'arribar a Setcases (1928). Al centre, darrere la carreta, Josep Carbonell Llobet i a la dreta Gaspar Petit Poll.

XLIII MARXA DE REGULARITAT FULGENCI BAÑOS

13 DE MAIG DE 2018 - ESPINELVES (OSONA)

LLOC	EQUIP	PUNTS
1	Bernat Macià - Núria Palomar	11,0
2	Maria Cortès - Carla Cortès - Mireia Campreciós	12,0
3	Dolors Cardona - Anna Simó	13,5
4	Carles Milà - Ferran Benito	15,5
5	Josep M. Ballart - Maria Cònsul - Romi Porredon	17,5
6	Joan Poll - Lourdes Barrera	18,0
7	Agustí González - Teresa Reverter	18,0
8	Elisa Linares - Xavi Bonet	19,5
9	Elisenda Coderch - Marta Serna	21,5
10	Josep Ma Milà - Maria Garcia	21,5
11	Jordi Cunill - Merche González - Helena Cunill	24,0
12	Xavier Bardají - Anna Farré	27,0
13	Roser Sánchez - Salvador Pont	29,0
14	Felip Linares - Roser Iglesias	30,5
15	Pep Gil - Àngels Castillo	30,5
16	Pere Pascual - Montse Sala	35,0
17	Joana Jimeno - Josep Ma. Rius	41,5
18	Jordi de la Riva - Núria Mitjans	49,5

Un moment de la marxa de regularitat després de caure un fort aiguat. Foto de Francesc Blasco.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 7 de maig de 2018

- Altes: Matthijs de Geus (1181)
- Baixes: cap
- Es comenten els diferents actes que encara queden pendents sobre el Centenari de l'Ateneu, destacant que per a la tardor es preveu publicar una Miscel·lània del Centre d'Estudis sobre la història de l'Entitat i una obra de Justeatre sobre l'Ateneu, la qual s'estrenaria dins dels actes del Novembre Literari.
- A partir d'ara, el responsable de conduir les excursions curtes del cicle temàtic serà el soci Pascual Segura.
- Després d'haver mantingut en els darrers anys diverses converses amb l'Ajuntament sobre la nostra proposta de posar el nom de Fulgenci Baños a un espai públic, finalment pren cos la possibilitat que el seu nom es posi en el camí de muntanya que parteix de can Biosca i que té un recorregut fins a la plaça Mireia. En aquest camí s'hi posarien rètols i QR on s'explicaria qui era Fulgeni Baños.
- La cursa de muntanya Mitja Desvern ha tingut comentaris favorables per part dels corredors. Amb tot, el Marc Carbonell ens explica que, de cara a noves edicions, són conscients que cal millorar alguns aspectes.
- Es consensuen les dues imatges que ens han de representar en la mostra de les entitats del poble que organitza l'Agrupació fotogràfica Sant Just i que s'instal·larà a can Ginestar el proper mes de juny.

Reunió del 4 de juny de 2018

- Altes: cap
- Baixes: Fina Tarrada (892) i per defunció: Laura Vilella (992), el nostre condol.
- Romi Porredon va assistir a la reunió convocada sobre la Diada Verdaguer en la qual es va decidir que a partir d'ara la FEEC assumeix l'encàrrec de preparar-la i coordinar-la. Es farà anualment el diumenge abans de Rams, i la propera edició es farà a Folgueroles (Osona). També hi haurà un apartat especial dins del web de la Federació. Es dona a conèixer que Madteam està enllestitint una pel·lícula sobre Verdaguer, la qual està previst estrenar l'any que ve (verdaguer-pirineus.cat).
- Després d'haver demanat als socis voluntaris per a encarregar-se de les representacions de la SEAS al Consell Consultiu de Collserola i al Consell local de Medi Ambient, s'han ofert a fer-ho Teresa Reverter i Felip Linares, respectivament. Des de la Junta els hem agraït la seva bona disposició.
- Es proposen uns petits canvis en les bases del Concurs fotogràfic de la SEAS per a donar opció als concursants sobre com volen col·locar les seves pròpies fotos en l'exposició. També es fixa el sopar de motxilla per al 15 de setembre i el veredict del jurat per al dia 13.
- La Marxa de Regularitat, feta a Espinelves, va anar molt bé malgrat la pluja. Tothom coincideix en què va ser un encert llogar un local per al dinar. Es van apuntar 26 equips, 18 dels quals la van acabar, 7 es van retirar pel mal temps i 1 no es va presentar a la sortida.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 85. No. 337

Taula de redacció — Leonci Canals, Ferran de la Fuente, Maria Garcia, Jordi Gironès, Ramon Prat i Agustí Revilla.

Autoedició — Jordi Gironès i Leonci Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — NB Comunicacions

ÍNDEX

Portada — La Mitja Desvern, tot un èxit.

02 — Calendari

03 — Un cap de setmana amb la SEAS, per Alba Milà

08 — La Mitja Desvern, pel Grup d'Alta Muntanya de la SEAS

12 — 90 anys de la travessa Núria-Setcases, per Joaquim Carbonell

14 — Resultats de la XLIII Marxa de Regularitat Fulgenci Baños

15 — Informació de la SEAS

Núria Palomar i Bernat Macià, guanyadors de la XLIII Marxa de Regularitat Fulgenci Baños. Foto de Francesc Blasco.

SEAS, entitat esportiva núm. A01824

Butlletí de la SEAS

Núm.337 Juliol/Agost 2018